



**РЕПУБЛИКА СРБИЈА**  
**АПЕЛАЦИОНИ СУД НОВИ САД**  
**Посл. бр. Р4р-17/2016**  
**Датум: 27.06.2016. год.**  
**НОВИ САД**

Апелациони суд у Новом Саду, по судији Габриели Миловановић, у ванпарничном поступку предлагача **П.А.** из Н.С., ул. ... , кога заступа М.К., адвокат у Н.С., у поступку ради заштите права на суђење у разумном року, дана 27.06.2016. године, донео је следеће:

### **РЕШЕЊЕ**

**Одбија** се као неоснован захтев предлагача за одређивање примерене накнаде због повреде права на суђење у разумном року у односу на „Р.б.В.“ а.д. Н.С., као правног следбеника „М.Б.“ а.д. Н.С., у износу од 500.000,00 динара, са законском затезном каматом у складу са Законом о висини стопе затезне камате почев од подношења захтева до коначне исплате, како је тражено у захтеву предлагача, односно уставној жалби од 10.08.2012. године.

По правноснажности овог решења списи се упућују Уставном суду РС на даљи поступак по уставној жалби предлагача од 10.08.2012. године.

### **Образложење**

Предлагач А.П. из Н.С. је дана 10.08.2012. године поднео уставну жалбу Уставном суду РС ради повреде права на правично суђење, поништаја првостепене и другостепене пресуде по његовој жалби, повреде забране дискриминације, повреде права на рад, са захтевом за утврђење повреде права на суђење у разумном року и захтевом за накнаду нематеријалне штете због душевних болова због повреде угледа, части, слободе и права личности у висини од 500.000,00 динара, уз објављивање одлуке у Службеном гласнику РС.

Наведену уставну жалбу са списом Уставни суд је дана 26.05.2014. године доставио овом суду ради одлучивања о захтеву предлагача за утврђење повреде права на суђење у разумном року на основу чл. 8а-8в Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова.

У уставној жалби предлагач је навео да је пред Основним судом у Новом Саду поднео тужбу ради поништаја уговора којим је премештен са послова П. И. о. банке на место саветника, указујући да су првостепени и другостепени суд одлучујући о његовом тужбеном захтеву одбијајући делимично исти повредили

његово уставно право на правично суђење, право на рад и повреду права на забрану дискриминације, са предлогом за поништај истих одлука и захтевом за накнаду нематеријалне штете због душевних болова због повреде угледа, части слободе и права личности у односу на туженог „Р.б.В.“ а.д. Н.С., као правног следбеника „М.Б.а“ а.д. Н.С.

Уставном жалбом од 10.08.2012. године предлагач наводи да је дошло до повреде права на правично суђење, права на рад и повреде права дискриминације и указује на погрешну оцену изведених доказа и примену материјалног права у пресуди првостепеног суда посл.бр. П1.337/10 од 17.12.2010. године и другостепеној пресуди Апелационог суда у Новом Саду посл. бр. Гж1.1334/11 од 27.06.2012. године у делу у коме је жалба предлагача одбијена и првостепена пресуда у одбијајућем делу потврђена.

Поступајући по захтеву предлагача у смислу члана 8а. и 8б. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“ бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011 и 101/2013) Апелациони суд у Новом Саду је прибавио списе Основног суда у Новом Саду који се сада воде под посл. бр. П.694/10 и након увида у исти спис, дана 11.08.2014. године, донео је решење Р4р-33/14 од 11.08.2014. године којим је одбијен захтев предлагача П.А. из Н.С. за заштиту права на суђење у разумном року, којим је тражио да овај суд утврди повреду овог права као неоснован, а у преосталом делу његов захтев је одбачен као недозвољен.

Предлагач је против означеног решења изјавио жалбу Врховном Касационом суду који је решењем бр. Ржр. 14/2014 од 12.12.2014. године делимично потврдио решење овог суда од 11.08.2014. године у делу у коме је одбијен захтев предлагача да се утврди повреда права предлагача на суђење у разумном року, а укинуо исто решење у делу у коме је предлог предлагача одбачен као недозвољен.

Одлучујући у поновљеном поступку овај суд се решењем бр. Р4р-106/2015 од 08.06.2015. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о захтеву предлагача у делу у коме је тражио да се утврди повреда његовог права на правично суђење (став 1 захтева), повреде права на рад (став 2 захтева), делу у коме је тражио да се утврди повреда забране дискриминације (став 3 захтева), делу у коме је тражено да се поништи првостепена и другостепена пресуда (став 4 захтева), да се обавезе тужена да му на име нематеријалне штете због повреде угледа, части слободе и права личности и надокнади нематеријалну штету у висини од 500.000,00 динара (став 5 захтева) и делу у коме је тражио да се одлука Уставног суда објави у Службеном гласнику РС (став 6 захтева) и у овом делу одлучио да се његова уставна жалба од 10.08.2012. године по правоснажности решења упуту Уставном суду РС на даљи поступак.

У жалби од 16.06.2015. године изјављеној против означеног решења овог суда бр. Р4р-106/2015 од 08.06.2015. године предлагач је указао да није одлучено о делу његовог захтева којим је тражио исплату примерене накнаде од 500.000,00 динара због душевних болова због повреде угледа, части слободе и права личности у односу на туженог „Р.б.В.“ а.д. Н.С., као правног следбеника „М.Б.“ а.д. Н.С. Поступајући по овој жалби Врховни Касациони суд је решењем Ржр-147/2015 од 30.09.2015. године вратио списе предмета овом суду ради поступања у смислу члана 356 и чл. 357 ЗПП-а.

Решењем бр. P4p.106/2015. године од 08.06.2015. године овај суд се огласио ненадлежним и за одлучивање о захтеву предлагача за накнаду штете у износу од 500.000,00 динара по горе означеним основима у односу на „Р.б.В.“ а.д. Н.С., против ког решења је предлагач изјавио жалбу.

Одлучујући о жалби предлагача против наведеног решења, Врховни касациони суд донео је дана 30.09.2015. године решење број Ржр. 147/15 којим је вратио списе бр. P4p. 106/15 Апелационом суду у Новом Саду, ради допуне поступка.

Поступајући по наведеном решењу Врховног касационог суда, Апелациони суд у Новом Саду донео је дана 30.12.2015. године решење пословни број P4p.106/15 којим је одбијен као неоснован захтев предлагача за доношење допунског решења у делу у ком је тражио да овај суд одлучи о захтеву за накнаду нематеријалне штете због душевних болова због повреде угледа, части, слободе и права личности у односу на туженог „Р.б.В.“ а.д. Н.С. као правног следбеника „М.б.“ а.д. Н.С. у износу од 500.000,00 динара, са законском затезном каматом у складу са Законом о висини стопе затезне камате почев од подношења захтева до коначне исплате, како је тражено у захтеву предлагача, односно уставној жалби.

Против овог решења жалбу је изјавио предлагач, те је Врховни касациони суд, одлучујући о жалби предлагача донео дана 08.04.2016. године решење број Ржр. 18/16 којим је укинуо решење Апелационог суда у Новом Саду број P4p.106/15 од 30.12.2015. године и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

Поступајући по захтеву предлагача, а имајући у виду досадашњи ток поступка, те ценећи да је правноснажно одлучено о захтеву предлагача да се утврди да је дошло до повреде права на суђење у разумном року у поступку који је вођен пред Основним судом у Новом Саду под бројем П1. 337/10 и пред Апелационим судом у Новом Саду Гж1. 1334/11, тако што је тај захтев одбијен, овај суд налази да захтев предлагача за одређивање примерене накнаде у односу на „Р.б.В.“ а.д. Н.С. као правног следбеника „М.б.“ а.д. Н.С. у износу од 500.000,00 динара није основан, те је овај суд исти као неоснован одбио.

Наиме, у чл. 8б Закона о уређењу судова који се у конкретном случају има применити, прописано је да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, одредиће рок у коме ће суд пред којим се води поступак одлучити о захтеву и може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року. Накнада се исплаћује из буџетских средстава РС у року од 3 месеца од дана подношења захтева странке за исплату. Како је у конкретном случају утврђено да није дошло до повреде права предлагача на суђење у разумном року у смислу одредбе чл. 8а, 8б. и 8в. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/06...101/13), то по становишту овога суда нису испуњени услови за одређивање примерене накнаде у траженом износу, те је овај суд захтев предлагача у овом делу као неоснован одбио.

Како је уставном жалбом предлагач поднео захтев и за утврђење повреде права из чл. 21. о забрани дискриминације, права на правично суђење из чл. 32. и права на једнаку заштиту и право на правно средство из чл. 36. Устава РС, као и из чл. 60. који се односи на право на рад, те право на заштиту људских права и

основних слобода, то се применом чл. 2, чл. 82-92. Закона о Уставном суду предмет у том делу има уступити Уставном суду РС, да у оквиру своје надлежности донесе одлуку о преосталим захтевима предлагача као подносиоца означене уставне жалбе.

На основу члана 8а-8в и члана 15. Закона о уређењу судова, те члана 17. Закона о парничном поступку, а у вези са чл. 22. Закона о ванпарничном поступку одлучено је као у изреци.

#### **СУДИЈА**

**Габриела Миловановић.с.р.**  
**Зто:**

**ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:**  
**Против овог решења дозвољена је жалба**  
**Врховном касационом суду у року од 15**  
**дана од дана достављања.**





